

Sygn. akt IV U 22/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marzena Górczyńska-Bebłot

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Oliwia Rajewska

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2019 roku w Częstochowie

sprawy A. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania A. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 4 października 2018 roku Nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 22/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 października 2018 roku, nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił przyznania A. T. prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy przywołał treść przepisu art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych i wskazał, że ubezpieczony nie spełnia warunków określonych w tym przepisie, tj. nie udowodnił okresu pracy

w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat, przed dniem 1 stycznia 1999 roku nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 1 ust. 1 i 3 ww. ustawy lub art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł A. T., domagając się jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury pomostowej, albowiem w całym okresie zatrudnienia wykonywał pracę w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, ale nie ma możliwości uzyskania dokumentów na potwierdzenie powyższego, albowiem jego zakład pracy został zlikwidowany.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

A. T. urodził się w dniu (...). W dniu 25 lipca 2018 roku ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy ustalił, że wnioskodawca legitymuje się ogólnym stażem emerytalnym w wymiarze 41 lat, 3 miesiące i 21 dni, w tym 40 lat, 5 miesięcy i 27 dni okresów składkowych oraz 9 miesięcy i 24 dni okresów nieskładkowych. Nadto organ rentowy przyjął, że ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w łącznym wymiarze 8 lat, 7 miesięcy i 12 dni, do którego zaliczono okresy zatrudnienia w (...)sp. z o.o. wT. od 1 stycznia 2009 roku do 23 sierpnia 2009 roku, od 29 sierpnia 2009 roku do 13 stycznia 2013 roku oraz od 1 marca 2013 roku do 31 grudnia 2017 roku, jako okresy wykonywania pracy bezpośrednio przy obsłudze agregatów i urządzeń do produkcji metali nieżelaznych.

(v. akta rentowe)

Od dnia 23 kwietnia 2007 roku A. T. pozostaje zatrudniony w (...) sp. z o.o. w T., gdzie początkowo pracował na stanowisku drukarza na Wydziale (...) (później Wydział (...)), a od dnia 1 stycznia 2013 roku na stanowisku drukarza – pracownika obsługi maszyn. Od dnia 1 stycznia 2009 roku odwołujący cały czas zajmuje się nanoszeniem druku na opakowania blaszane.

(v. akta osobowe ubezpieczonego oraz jego oświadczenie k. 39)

Sąd Okręgowy zaważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 1924), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Nadto w myśl art. 49 ustawy, prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Nie ulega przy tym wątpliwości, że warunki wskazane w przywołanych powyżej przepisach ubezpieczony musi spełnić łącznie (osobno dla każdego z tych przepisów), a niespełnienie któregośkolwiek z nich, wyłącza możliwość przyznania mu prawa do emerytury pomostowej,

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy, prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrożający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy (ust. 3).

A. T. nie spełnia warunków nabycia prawa do emerytury pomostowej określonych w cytowanych powyżej przepisach art. 4 i art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, albowiem nie został z nim rozwiązany stosunek pracy. Jest to okoliczność niesporna, wynikająca z treści dokumentów znajdujących się w jego aktach osobowych, jak również wprost przyznana przez niego na rozprawie w dniu 7 marca 2019 roku. Ubezpieczony tak w dniu złożenia wniosku o emeryturę, jak i w dniu wydania zaskarżonej decyzji nieprzerwanie pozostawał w tym samym stosunku pracy. Pozostawał w zatrudnieniu u tego samego pracodawcy również w dniu wydania wyroku.

W tej sytuacji zbędne było prowadzenie dalszego postępowania na okoliczność, czy odwołujący spełnia pozostałe warunki nabycia prawa do emerytury pomostowej. Zgodnie bowiem z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 15 grudnia 2000 roku, II UKN 147/00 (OSNP 2002/16/389), a który to pogląd Sąd Okręgowy w pełni akceptuje i przyjmuje za własny, istota decyzji organu rentowego polega na rozstrzygnięciu o prawie do konkretnego świadczenia (lub o jego wysokości) jako całości, a nie o poszczególnych elementach składających się na to prawo. Sąd stwierdzający spełnienie przez ubezpieczonego jednego lub więcej warunków powstania prawa do świadczenia, nie może ustalić tego w sentencji wyroku, przy jednoczesnym oddaleniu odwołania ubezpieczonego od niekorzystnej dla niego decyzji organu rentowego. Po ustaleniu zatem, że z odwołującym nie został rozwiązany stosunek pracy, nie było potrzeby dokonywania oceny, czy spełnia on pozostałe przesłanki nabycia prawa do emerytury pomostowej, albowiem nawet gdyby tak było, to i tak jego odwołanie podlegałoby oddaleniu.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy na mocy art. 227 k.p.c. a contrario oddalił wniosek dowodowy A. T. o przesłuchanie w charakterze świadków E. S. i S. K., albowiem dowód ten nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Na marginesie należy wskazać, że bardzo duże wątpliwości Sądu Okręgowego budzi zaliczenie przez organ rentowy do okresów wykonywania przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych pracy wykonywanej przez niego w okresach od

1 stycznia 2009 roku do 23 sierpnia 2009 roku, od 29 sierpnia 2009 roku do 13 stycznia 2013 roku oraz od 1 marca 2013 roku do 31 grudnia 2017 roku, jako okresów wykonywania pracy bezpośrednio przy obsłudze agregatów i urządzeń do produkcji metali nieżelaznych. Ze wstępnych ustaleń w tym zakresie wynika bowiem jednoznacznie, że w tym czasie ubezpieczony pracował przy nanoszeniu na gotowe już opakowania metalowe różnego rodzaju nadruków, co w sposób oczywisty nie jest pracą przy obsłudze agregatów i urządzeń do produkcji metali nieżelaznych. Okoliczność ta nie była bliżej wyjaśniana w niniejszej sprawie z uwagi na pozostawanie przez ubezpieczonego w zatrudnieniu. Jednocześnie należy zauważyć, że rozpoznając sprawę o świadczenie z systemu ubezpieczeń społecznych, sądy powszechne zobowiązane są oceniać spełnienie przez ubezpieczonego wszystkich warunków nabycia prawa do danego świadczenia, w tym również tych, które organ rentowy uznał za spełnione, a ocena ta może być odmienna niż dokonana wcześniej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz przepisów powołanych w treści niniejszego uzasadnienia, oddalił odwołanie A. T. jako bezzasadne.